

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και δεύτερον αριθμηθέντες χρόνον
'στην κλεινήν εδρεύομεν γην των Παρθενώνων.

'Ενημέσσα και γλιχο κι' έπτε,
εὐτυχίας παντού και λεπτε.

Των δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—δπ' εὐθείας προς έμν.

Συνδρομαί για κάθε χρόνο—δ κι τὰ φράγκα είναι μόν'ο.

Γιά τὰ ξένα δυος μέρη—δ έκα φράγκα και'σ τ'ό χ'ρι.

'Εξη του μηνός Γενάρη,
φείγουν οι καλλιματ' έρω.

Τέσσαρα κι' έδομηνητα κι' ενημέσσα
κι' η' κλάσι των Ρωμηών χοροπηδσσα.

Κι' έφετος πάλι ψάλλω του Ησαλατζου τον μάλο.

Τοσοτον χρόνον παρείδη, Μοδσα,
τόν' Ελικώνα σιωπηλόν,
και δην ακούσθης νά ψάλλη λουσα
και μήτε μάλου μένος τρελλόν.

'Αποδοστόμος και νυν ώς πάλαι
των' Ανακτόρων μας τόν μάλο ψάλε,
όπου'στας δάρνας μάλου άρχαίον,
πολυμήτων, πανευκλειδών,
προσθέτει κι' άλλας όχι τυχαίον,
έδοστοτέρας των παλαιών.

Τας σεβασμίας σου θέσι παλάμας
εις τ'ο κεφάλι του Φασουλή,
δτι δην είμαστε'στας σύγκαλας
λέγει και Δούσι κι' Ανατολή.

'Εχειροκρότησεν η' γη και πάλιν
τόν ποδαριών μας τόν πυρετόν,
χόμος εξήμησες τήν νιαν κάλην
και την άδωρειαν των χορευτών.

'Ο Θεοτόκος προσέληθε έρωον
τόν Μεγαλόταυρον περιλαμπή,
πολλοί προσήλθον κι' έξ των πατέρων,
όπου δην εύρισκας τόπο νά μη.

Μίς'στην λαμπρότητα κλεινής χορείας
και ξίνοι Πρέσβεις ήλθαν ποτε,
μή κι' οι Λόμβουλοι με τας κυρίας
περόντες ήσαν πλην του Σκουζέ.

Σε τόση μας χαρά τρελλή
σαν άκουσι, δει Φασουλή,
πώς' πέρασε μία συγγενής Βασιλίσσα'σ' Αννοβερου
δεν ξέρεις πως λυπηθήκα κι' τον χορό τον πόβερο,
κι' είσαν αυτοί κι' έκλεινοι
πως ίσως δέν θα γίνη.

Φ.—'Ω τής πολλής θλακείας σου και τής άγοσίας ι.
είναι χορός καθήκοντος, χορός ύπηρεσίας.

Μάθε, δρέ, πως κάθε χρόνο
επιβάλλεται'στών Θρόνο
τουτου τον χορό νά κάνη
κι' ό Σουλτάνος άν πεδώνη.

Είναι χορός τον χορό
νά τόν δώρη, χασομίστη,
και τ'ο Σύνταγμα θαρρό
πως ριχθεί των άνακέρει.

Είς τ'ο Σύνταγμα κι' έκείνος
είν'έκ των θεσμων των πρώτων,
συμμετέχει δ' έπυροσάγει
κι' η' πατρις τής άδογούτων.

'Εθνηκς αυτός ό μάλος
αυπόφον διανοίας,
κι' όπως εύχητής έξέλλος
περι τής Μακεδονίας,
έτσι πρέπει και για' τοτον νά ξεπαρθαλώνεσαι
και'στας δάρνας του μαζί μου μη χαρά ν'άπλώνεσαι.

Κι' όπως έκείνος ό χορός, ό'στος θεσμούς άνήκων,
λογίζεται του Στάμματος ύπέρτατον καθήκον,
έτσι κι' μεεις όφειλομεν με τας πολλών έπαυτων
τό πληθός ν' άναφέρωμεν των παρομοιωμένων,
κι' έξ δνομάτων νά γερη κι' έφετος, άν λίστα,
πού νά είε πηνήν, Περικλή, χασομίστη και ρούτα.

Π.—

Σι θλίψις πάλιν, προσήλθε
και σεβασμία στέγη,
χρόνος χρυσός μ' άδιαπλησί
κι' ήθεα σου με φλέγη.

Τών Πανελλήνων η' κοίτασι
πετούν με θυμοληψία
κι' άπ' τής απρέκλαις τής πηλινής
δεν άλλαζε καμμία.

Πόσαις ἐκάθισαν σ' αὐταί; ἀπὸ τὰς πρὶν Σιλιφίδας,
ποῦ ἐλέπων τὸν ἐτὼν τὸν ροῦν
καὶ ἄπαλειψον δὲν ἔμπορον
τοῦ χρόνου τὰς ρυτίδας.

Στοργὴ πρὸς ὄλους κ' ἔλας,
ἀλλὰ προῦρος, δάδακα...
ἰδοὺ κ' ὁ πολυδάκρυς,
ποῦ στιγματίζει φράκα.

Τι κόσμος λάμπει σ' τὸν χερῶν
ὡσάν ἀποσπερίτης,
μόνο δὲν φαίνεται παρῶν
ὁ Θῶν ὁ μακαρίτης.

Φ.— Πέρου κ' ἔκλετο σ' τοῦ χοροῦ
τὸν εἶδα τὸ μπουκέτο...
αὐτὸ τὸ δάδα τοῦ καιροῦ
τί κάνει, Περικίλετο.

Καὶ νῦν σ' τοῦ μπάλου τὸν θυμὸν
μεθ' ὄλων ἐντραφώσαμεν,
καὶ πᾶσαν μέριμναν ἡμῶν
βιωτικὴν ἀφώσαμεν.

Θύσωμεν κ' ἀπολώσαμεν
μὲ φίλους συμπολίτας,
κ' εἰς τοῦτον προσκαλώσαμεν
καὶ τοὺς Ἀρχιμλίτας.

Ὅς μέγας ὄστος ὁ χορὸς
κ' ὕψιστος ἐν ὀφίστοις,
κ' ἔς ἀνακράξουν γυροῦς,
κ' οἱ πρόσφυγες οἱ νηστίαι :

Ἀδελφὲς ἡ τέρψις, ἡ χάρις
τοῦ γένους καὶ τὸ χάρμα,
ὁ σύρων στήθα φλογερὰ
πρὸς νικηφόρον ἔρμα.

Ὁ μὲρηνος φειδόμενος
κ' ὑπὲρ ἡμῶν διδόμενος
καὶ δούλων κ' ἐλευθέρων
καὶ τοὺς Ρωμηοὺς ἐξαίρων.

Δεῦτε κ' ἔμετε, ἐξορίστοι,
πολυκαθαῖς κ' ἀγνωρίστοι,
μὲ τοὺς χορτοῦς λαδάρων
εἰς τὸ μπουτὸν πηδῶσιμεν
καὶ νίκας καλαθώσιμεν
καθ' ὄλων τὼν καρβάρων.

Δεῦτε ποτηρὶ δρασώμεν
καὶ πρὸς τὸν Κόντα κραζώμεν :
ἔβιβα, Στρατηλάτα.

Δεῦτε κ' ἔμετε οἱ νηστικοὶ
νὰ φῆμε μ' ἀδελφοὺς ἐκεῖ
τὴν Ρουσσικὴν σαλάτα.

Π.—Κι' ὑπὲρ τοῦ στάθμ' τοῦ χοροῦς πάτης τῆς νέας κλάσεως
τῶν ἀνθραγαθμάτων,
ἀξιοῦσθαι δὲ κ' ἡμεῖς τῆς νέας ἀκροάσεως
παντοίων ἀνομιμάτων.

Μὲ λευκὰ καὶ μπλε φουστάνια
νέα ψάλωμεν φωντάνια,

δηλαδή τὴν Μπάσση Τζιφρου, καὶ τὴν Ἀργυροπούλου,
τὴν Σημολάνκη τὴν κινώρη, τὴν κινώρη τοῦ Σιμοπούλου.
Χαίρε Τριανταφυλλάκου, χαίρε Δελγιγιώργη Νιόρα,
μὰ καὶ τὴν Ἀλεξανδρίδη χαίρετ' οὐ τὴν Λευκοφόρα.

Φ.— Γύρω φλάμπουρα τοῦ γένους ἐξεδιπλώνονται πολλὰ.

Π.— Χαίρε σὺ Φλαμπουράρη, χαίρε σὺ Κορομηλῆ.

Φ.— Τὴν κακὴ σου τὴν ψυχρῆ... χαίρετ' ἐς σαχλά καὶ κρύα.

Π.— Ἔρχεται μὲ τὰ λευκὰ τοῦ Γενήσαρ' ἡ κυρία,
κ' ἡ Ζωγράφου τοῦ Χρηστάκη
κ' ἡ κυρία Πολιτάκη
κ' ἡ κυρία Σπηλιωτάκη,
μὰ καὶ μίαν μὲ μουστάκι.

Φ.— Ἦμέσις καὶ πάλ' ἡ σάλα μὲ Μινιστρῶν τρικαντά.

Π.— Τί σου λέγ' ἡ Ερμεσεκίρη κ' ἡ Νινίκα Γεωργαντζῆ.

Φ.— Κάποιοι πάτσαν τὸν κάλο καὶ φωνάζει νόμος : ὦγοι !

Π.— Νὰ κ' ἡ Νικόλη, ποῦ διδάσκει τὰ παιδιὰ τοῦ Διαδόχου.
Νὰ κ' ἡ κόρη Κριαζῆ, ποῦ αἶμα μὲς ἀπὸ τὴν Πόλι,
φορτωμένη ρόβα ρόβ, λὲς καὶ νᾶται περιβόλι.

Φ.— Μοῦ φαίνεται καλλίτερος ὁ φρετινὸς ὁ μάπαλος.

Π.— Κι' ὁ Πρέσβυς Δέ— Ἀαμπουλινιέρ...

Φ.— Ἐξαίρων πῶς εἶναι Γάλλος.

Π.— Ἐξαίρων τοῦ Ἀαμπουλινιέρ τῆς τρεῖς τῆς δεσποινίδος.

Φ.— Μπερλάν μὲ ντάμις δηλαδή, καὶ μάλιστα Γαλλίδες.

Π.— Μὰ κούτα καὶ τὴν Πορταλές.

Φ.— Ἐξαίρων πῶς γὰρ τὴν πόρτα λὲς,
ποῦ τόσο φρέσκο μπαζέι
κ' ἡ ράχη μου ποντίζει.

Π.— Ἡ Μανουσακὴ πρόβαλε, τρεῖς κόμ' ἰλ φὲ γυναικα,
μουρακὴ ἡ κόρη τοῦ Μακκῆ,μπουρέκι κ' ἡ Μπουρέκα.

Φ.— Τὸν Γιάννη τὸν Πατρικίο γὰρ κούτα πῶς κυττῆ
καὶ τρώει γὰρ νὰ ζεσταθῆ πέντ' ἔξη παγωτά.

Π.— Ἰδοὺ κ' ὁ Μιχαλόπουλος, πολὺ σπουδαῖος μᾶματος.

Φ.— Πρέπει νὰ ἔρρισκεται παρῶν ὅπου χορὸς καὶ γάμος.

Π.— Πῶς μαρτυρεῖ μὲ τοὺς χοροὺς ἡ τὼν θνητῶν ὀφθαλμοί.

Φ.— Ἐνας Μανώλης ἔρχεται κ' ἕνας Ἐμμανουήλιος.

Π.— Ἐδοὺ κ' ἡ Στρούμπου κ' ἡ Δαγκλῆ κ' ἡ δεσποινὶς ἡ Μά-
κ' ἡ Σπύρου Λάμπρου... [τακ]

Φ.— Πρόσεχε μὴ σουλῆνη καμμάει μπάτσα.

Π.— Βλέπω πῶς γίνονται καρὲ πὸλό καλά καὶ φέτο.

Φ.— Καρὲ δὲν γίνοντ' εὐλοκὰ τὸ πόκερ, Περικίλετο.

Π.— Ὁ κόρη σὺ Μελισσηοῦ, Ζακυνθινὸν μπουμποῦκι.

Φ.— Κυττάζου νὸς χᾶσκοντες καὶ κᾶτι γέροι κοῦκοι.

Π.— Βλέπει τὸν Ρόσσο Τοερμαπατοῦρ ;

Φ.— Κιχαῖρος μίαν Σέρβα,
καὶ μίαν γρηῆ πρωτόβαλτη, πολυτὴ κονοῦρβκι.

Π.— Κι' ὁ εἶρ Ἐλλιοτ κ' ὁ Τζάκων, κ' ὁ Ριφᾶτ ὁ Πρέσβυς
[φθάνει]

Φ.— Πήγαυε νὰ τὸν ρωτήσης ὁ Σουλτῶνος μας τί κάνει.

Π.— Καὶ τῆς Βουλγαριῆς ὁ Πράκτωλος...

Φ.— Ἄς δοθῆ κ' εἰς τοῦτον θέσις...
εἰμεθα μὲ τοὺς Βουλγαροὺς ὁ φιλικωτάτας σχέσεις.

Π.— Ἄμ' ἡ κόρης Κοκκίνο ;

Φ.— Σοῦ γανώσανε τὸν νοῦ.

Π.— Ἦλθε μ' αἰγίλη κ' ἡ Κοκκίδη
καὶ μίαν ξένη δίχως φροῦ.

Χαιρετώ τῆς δρῆ Δραγοῦμη, τὴν Ζωή και τὴν Μαρία, και τῆς τρεῖς Σταματοπούλου, κ' ἄλλαις πέντε πούχουν
[προκα, με τὰ γὰρ τὴν Ἐπιταρικού, με τὰ ρὺ τὴν Ζερβουδάκη, με τὰ ρὺ τὴν Πετροπούλου και τὴν κόρη Πακπουδάκη, με τὰ ρὺ τὴν Γιώτα Ράλλη, με τὰ ρὺ τὴν Ὀνορίνα, ποὺ χορεύτρα σὰν και τούτη δὲν ὑπάρχει ὀτὴν Ἀθήνα.

Π.— Νὰ κ' ὀ Κώστα, Χρηστογιῆ.
Φ.— Εἶναι κ' ἄπω κατηρῆ.

Π.— Ἦθλαν νυφάδες μερικαις κ' ἄπο τὸ Βουκουρέστ.
Φ.— Μὰ κούττα και τὸν Βουτσιῆ, τὸν Ἄγγελο τούτῳ, με τοὺς ποικίλους μορφακούς κ' ἕκαστα του τ' ὄστα.
Π.— Ὁ Κῆρος τῶρα με τοιμ' πῆ, ποὺ βγάει τὴν Ἑσθία.
Φ.— Και τὸν Τανάγρη χαιρετώ...

Π.— Τὶ κόσμος εἶναι τούτος!
Φ.— Παρὼν κ' ὀ νέος Κούμαρης κ' ὀ Κόντης ὀ Κομοῦτος.
Π.— Θεωμάω με τὰ κίτρινα και τὴν κυρίαν Στράτου.
Φ.— Μὰ θάωμας παρακαλῶ και τὴν Λιβερίου.
Π.— Μάννα και κόρη Χαλκουῶς του Ρώσσου του Προξένου.
Φ.— Βεβάζω ἐκ του Παιραιῶ; ἦθλαν διὰ του τραίνου.

Π.— Χαιρετώ τῆς Σμυρνώτη, με τὰ ρὺ τὴν θυγατέρα και με τ' ἄσπρα τὴν μητέρα.
Φ.— Και τὴν Ἀλέτου με τῆς ρήγας τῆς βιλαδωνίαις θεωρεῖ, και τῆς Ροσαρή τῆς δύο, μάννα ἀδελφῆ και κόρη.
Π.— Νὰ κ' ὀ Νάντας Ντεληγιάννης ἀδελφάτος τῆς μέσης, κ' ὀ σπαθῶτος ὀ Μαντάς, ὀποὺ κόντης με πέρ.
Φ.— Και τὸν Νομικὸ τὸν Γεωργη τὸν ἀνθοπολογητὸν τὸν καμάρωσαν εἰ φίλοι, τὸν καμάρωσα κ' ἔγω.

Π.— Μὲ τὰ ρὺ κ' ὀ Καταροῦ, πρώτη ντάμα του χοροῦ, νὰ κ' ὀ Παπακωνσταντίνου και με στέκια του μπαζάρου, κ' ὀ του Μάτσα του Ζαφειρη με δρομάτικα σὰν ζαφειρη.
Φ.— Και δρῆ Ἀπίδες, Περιλέτω, πούνα γὰ τὰ πανηγύρα.

Π.— Χαιρε κόρη τὸν τιμῶν, χαιρε κόρη Κανακάρη, κανακάρη ἀρχιῆ και του Παλατιου καμάρ.
Φ.— Και τὴν Ἀλιαν τὴν Δραγοῦμη μικροδέλιας μελε κούττα.
Π.— Ὁ Προδοποῦργος νομικὸς πῆς μίλει γὰ τὸν Στράτο.
Φ.— Μὲ Πριγκιπίαις χορεύσις, Βοκοτόπουλο γυλάντη.
Π.— Καμαρώνη και τὴν Τοῦμαλα, ἀδελφῆ τὴν Ἀταλέτη.
Φ.— Ὁ Ναντίν του Ἑλλῆκα μ' ἄσπρα και πολλαὶ παρακο.
Π.— Νὰ με μπλε κ' ὀ Νεργεπόντη... [κλέδες.
Μὴ με βάζης σὲ μπλεδες.

Φ.— Κούτταξ με τὸση γλύκα του Πατσούκα τὴν Μαρία, και τὴν κόρη μου τὴν Ἑλλη, ποὺ χοροὺς κ' ἕκαστη θέλει.

Π.— Κούτταξ και τὸν γαμπρὸ σου... παίζει με τὸν [Πατσούκα.
Φ.— Στρέφει και ὀτὴν Μυλωνάκου, κ' ἕκαστη και τὴν Ματσούκα.

Π.— Μὰ κ' ὀ Μοσχάκη πρόβλια, βολόνε μισογύνη, ποὺ με τὴν παρουσίαι μακρόχρονη κ' ἕκαστη.
Φ.— Νὰ κ' ὀ Βουρζιῆ με λευκὰ με και με ρὺ φιλία...
Π.— Δὲν θέλω με μου δειχῆ πῆ... μ' ἀνάδου τὰ κατόληα.
Φ.— Ἰδοὺ κ' ὀ Τσέρβοιτς με φρέ...
Π.— Μὴ με τοιμ' πῆ ὀτὸν ὄμο...

Π.— Βλέπω και τὸν πατέρα τῆς τὸν ἀρχιπακοῦμα.
Φ.— Τὴν δεσποινίδα Ράτιμπο, βρὲ Περιλέτω, φέλε.
Π.— Γνωρίζεις, βρὲ, τὸν Γερμανὸν, τὸν Πρόβου Ἄρκο-Βάλλε;
Φ.— Γνωρίζω και τὸν Γαλιόγερ, Ἀδστριακὸ Μαγιέρο.
Π.— Γνωρίζεις τούτον τὸν παχὺ κ' ἄπο τὸν μπακαλιέρο;
Φ.— Σέρω κἀθε γαρὰν-σινδρά, ζέρω κἀθε γαρὰν-σινδρά.
Π.— Μὲ τὴν κόρη τῆς τὴν ὄνη κούττα και τὴν Δατσοπέλλ [τῶρα

Φ.— Εἶδα και τὴν Σιμοπούλου και τὴν Ἰορδανοπούλου,

Φ.— Ψάλλωμεν οὐ μὴ ἄλλὰ, Περιλέτω κούτσουπόλη, και τῆς δρῆ τῆς Κουβέλε, πούνα: μὲσ' ἄπο τὴν Πόλη.

Π.— Κούττα με μπλε και τὴν Κωστή και με τὰ κρέμ τὴν [Δούμα.

Φ.— Ὁ Τσάρος λένε, Περιλέτῃ, πῶς καταρῆ τὴν Ντούμα.
Π.— Τὴν Μίς τὴν Στόου κούτταξ με ριτικὴ, καλῶδρα.
Φ.— Και τὴν μητέρα κούτταξ τὴν Στόου με τὰ μαύρα.
Π.— Τὴν Σακωρέρου του γαμπρὸ με τὸ μεδιαιμὸ τῆς και τοῦ Χατζῆσκου τὴν Ἀίλη μαζί με τὴν μαμὰ τῆς.

Φ.— Μέσα σὲ τούτους χορευτὰς κ' ἡλιάρους και βουλευτὰς, Ἐμπρός μου τὸν ζερακιανὸ κούτταξ Πολυγίνα, τὸν Γκόφα και τὸν Ραδινὸ, και ραδινούς ἐν γένει.

Π.— Χαιρετὰ και τὸν βουλευτὸν τὸν Ἄλφ Ἄντασκίου...

Φ.— Τὶ κόσμος γύρω πλοῦσις, ὀποὺ γὰ φτώχη κλαίγεται.

Π.— Σωστὸ γλαχοπούρο κ' ὀ δεσποινίς Δοσίου, περὶ κ' ὀ Ἀδερῆ σὰν ἀφῆς και κἀποια ποὺ δὲν λέγεται.

Φ.— Χαιρετὰ και τὸν Δόσιον τὸν κεχαριτωμένον... [τα.
Π.— Ἦ ἀνὰ τὸν εἰδ' ἀνύπαντρο κ' ἔφῆτος παντρεμῆνο.

Π.— Ἡ Μαναρῆκη πρόβλια κ' ὀ Ἀξέρπη, κούττε.
Φ.— Τὴν Ἀγιάλδου χαιρετώ με τ' ἄσπρα παγετῆ.

Π.— Εἰς τὴν Ζλατάνου πρόσλεθε... τὶ γλώσσας εὐστροφία!..
Φ.— Μοῦθει και γὰ τοὺς πρόσφυγας και τὴν στροφία.

Ὁ Γεννάδης τὸν χορὸ κυβερνῆ με σοβαρὸ, με κ' ὀ Κρίτας διευθύνει, προσφιλῆς μες Ναυτικὸς, ποὺ γὰ μπάλων διευθύνεις εἶναι πλέον εἰδικῆς.
Π.— Γράλλαι κ' ὀ Γρηγοριάου με λευκὰ και φιλ ντορι... ἔχει σὺζυγο τὸν Φιερ.

Φ.— Ἐστὸ Βασιλικὸ καρὶ κούτταξ τοὺς Προσβατῆς και τὸν Ἄλφα τὴν Μαρκάτη.

Π.— Ἄμ' ἔκιν' ἡ Μπρεδὸν' Ἄρς τὴ σὺ λέει, βρὲ σακῆτη.
Φ.— Τῆς πηγαιῶνα τὰ λευκὰ τῆς κυρίαις Ζαριπύλου.
Π.— Βλέπω πῶς οἱ Βασιλεῖς δὲν χορεύουσι κἀβόλου.

Φ.— Γὰ τ' Ἄντιόβερου πινθῶν και δὲ πῆν νὰ κοιμηθῶν.

Π.— Ὁ Νικόλαος ὀ Πριγκιπὸ στέκια πάντο' εὐσταλῆς και χορεύει τὴν κυρίαν του Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Φ.— Και τὴν κόρη του Λεβιδῆ, πούνα γὰρ κ' ἔλη δρόσος, τὴν χορεύει κἀθὼς βλέπεις ὀ Χιντῆβιντῆ ὀ Ρώσσοι.

Π.— Πῶς τὸν εἶπες;
Φ.— Μὴ γουεῦ; νὰ σοὺ τὸν ἐπανιλέω.

Π.— Εἰν' ἔδω με ρὺ κ' ὀ Ντόγλας, Περιλέτῃ, και πέρα κἀβο.

Π.— Μεγάλων τὴν Ἀλίαν και τὴν Δούκαιαν Μαριαν.
Φ.— Ὁ Διάδοχος χορεύει: τοῦ Τρακοῦ τὴν κυρίαν.
Π.— Και τὸν Πριγκιπικὸ χαιρετὰ τὸν Ἀδερῆ τὸν κοττό.
Φ.— Τὸν Δαμβέρρη τὸν Πατριῶν πάντα μῆρς τὸν ἄπαντο.

Π.—'Αμμ' τὴν Ζέγγλητὴν εἶδες, τὴν Μελέ, καὶ τὴν Μπαλάνου;
 Φ.— Καὶ τὴν Παγκαθὴ τὴν εἶδα, πρὸς εἰς καὶ τὴν Καραπάνου.
 Π.—'Αμμ' τὴν εἶδες τὴν Σταθάτου καὶ τὴν Πάπου, χορευτὴ;
 Φ.— Εἶδα, βρῆ, καὶ τὴν Ρετοῖνα καὶ τὴν Μπέμπη τὴν χυτῆ.
 Π.—'Αμμ' τὴν Σούτσου δὲν τὴν εἶδες;
 Φ.— Εἶδα καὶ τὴν Ζομερακάκη, τὴν κυρίαν Καραδέλα, τὴν Ροτῆ, τὴν Ριζάνη.
 Π.—'Αρεμί, βρῆ Φαουλῆ μου, σὺ γνωρίζεις ἀπὸ βίον.
 Φ.— Μίγας ἔπαινος μου πρέπει καὶ τοῦ Νόμπελ τὸ βραβεῖον.

Π.— Χορνεῖς θηλυκὸ πολὺ...
 νὰ κ' ἢ κυρία Μεταξῆ...
 καὶ πάλι λέω, Φαουλῆ;
 λέ φαί, λέ φαί μὴ ν' ἀξῆ.

Φ.—'Η γλῶσσα σου τροχίστηκε καὶ τρέχει σὰν φαλλίδι...
 Π.— Πόσον σερμὴ κ' ἐπιχαρὶς προβάλλ' ἢ Κανελλίδη.
 Φ.— Προσέρχεται κ' ἐπὶ πρῶτας γεμάτος ἀδυσσοῖδες...
 γ' αὐτὰς; ῥωτοῦν αὐ καὶ δεσποινίδες, ἀλλὰ καὶ δεσποινίδες,
 κ' ἢ ἴση περιέργεια πολὺ τὸν ὀστενοχώρησε
 καὶ πρὶν ἀπὸ τοῦ Βασιλεῖς ἐκείνος ἀπεχώρησε.

Π.— Ποῦ κ' ἐπὶ γκατρὸς ὁ Λιβαδάς;
 Φ.— 'Ἦτο παρὼν κ' ἐγάθη...
 Π.— Μὲ τὸν ἀδάκοπο χορὸ φοβοῦμαι μήπως πάθῃ.
 Π.— Νὰ κ' ἢ Καλογερόπουλος... μίλει μετ' ἐκείποιον Γάλλο...
 Φ.— Κ' ἢ κύριος Σιμόπουλος μὲ σοβαρὸ μεγάλο.
 Κ' ἔγω πολὺ τὸν ἐκτιμῶ τὸν κυρίο Σιμόπουλο
 γκατὶ μὲ φόρους δὲν μαζὰ τὸν κόσμο σὰν κοτόπουλο.
 Φ.— Τὴν Νι Τρικούτη κῦτταξε καὶ τὴν Μαυρομυγάλη.
 Π.— Μιὰ πεταλούδα νάμουνα καθὼς τὴν Ἄλφα Πάλλη.
 Π.— Νάμουνα κ' ἐγὼ μιὰ χρυσάκις σὰν τὴν Θεοδωρίδη.
 Φ.— Καὶ μιὰς μπεμπέκας μ' ἔβασσε τὸ ματὶ καὶ τὸ ροδὶ.
 Φ.— Στὴν Γιαννοπούλου πρὸς εἰς καὶ ὀστην κυρίαν Μόστρα.
 Π.— Σκαμὸς σοῦ λέω νὰ μὴ φῆς καμμιὰ μὲ τὴν σκοτσάτρα.
 Φ.— Ἰδοὺ καὶ ἐκείποιος Παρθενὸν καὶ μιὰ Καπνικάρη.
 Π.— Κ' ἢ κύριος Πετρόπουλος ἀπὸ τὸν Φαλιερά.
 Φ.— Φωκὰς γκατρὸς μὲ τὴν Φωκῆ, Φωκὰς σηκιοφόρος.
 Π.— Κ' ἢ Ζερβοδάκης ὁ Ντιντῆς ἢ εἰς λιμοκοντόρος.
 Φ.— Τὶ γνῶτα, Περικίετό μου, κ' ἴδως δὲν βγαῖνον ἔσθη.
 Π.— Ἰδοὺ κ' ἢ Μάτσας, Τράπεζα τὸν Ἀθῆνῶν τούτῃσι.
 Φ.— Διαιθνήτης τῆς ἄξις ἐδῶκε παμψηφεί.
 Π.— Κρύο θαρρῶ πῶς ἔρχεται κ' ἀπὸ τὴν ὄροφι.
 Φ.— Τὶ τορνεῖται κ' ἢ δεσποῖνον τοῦ Κώστα τοῦ Δοσίου.
 Π.— Μὰ νὰ καὶ μιὰ σὰν παλὰ κολάνα τοῦ Θεσιέου.
 Φ.— Ἰδοὺ κ' ἢ νῆος Κιωτός,
 ὁ κατὰ πάντ' ἀγαπητός.

Π.— Νομίζω πῶς ἐβγάσας, καμμένη, τὴν Ζαμπῆ.
 Φ.— Ὅταν τὸ γῆρας ἔρχεται θαρρῶ πῶς ρεύ' ἢ μνήμη.
 Π.— Καὶ τὴν κυρίαν τοῦ Βαλτῆ ἔβγαίνεις, μπουνατζῆ.
 Φ.— Γιὰ τὸ παιδί τῆς γέρικας, ποῦ γίνηκε καλὰ.
 Π.— Π' ῥαδὶνός κ' ἢ Μάτσας μὲ μιὰ βελὰδα πᾶγκαλη.
 Φ.— Ἐπ' ἔγρη τὴν παραμονὴν καὶ ἔκοφε ὁ σὺ Βλάγγαλη.
 Π.— Καὶ τῆς Ἀθανασάκουας ἔβγαξ' καὶ τῆς Καφέλη.
 Φ.— Συγχωρᾶτέ με... μίλλ περὶ τὸν... δὲν μούμεινε κεφάλι.
 Π.— Μὰ νὰ κ' ἢ Μακράκουας, κοπέλαις ἤθευαται.
 Φ.— Στὴ λίστα τὴν ἐφέστην τῆς ἔβγαξα κ' αὐτὰς.
 Π.— Τὶ λίστα πάλι, Φαουλῆ, πολυποικίλων γόρτων.
 Φ.— Παρὼν καὶ τῆς Ἀμέρικας ὁ Πρόξενος ὁ Σόρτος.
 Π.— Νομίζω πῶς ἐβγάσας καὶ τὴν Κωνσταντίνῃ.
 Φ.— Ὁ Κρίστας ἀγωνίζεται μὲ τὸν Ἰωαννῆν
 ὁ σὺ μᾶλου τὴν διαιθνήσιν...

Π.— Τὶ ἔζηλος καὶ τί πάθος,
 καὶ καίει πρῆμα κ' ὁ χορὸς χωρὶς κανένα λάθος.
 Φ.— Τοῦς πάντας ἀξιώσωμεν χορευτικὸν στεφανίου.
 Π.— Ἀκόμη δὲν ἀνέφερες τὴν Χατζηκωάννου.
 Φ.— Σὲ τέτοια ἔζηλ' ποῦ μορετὶ κανέναν νὰ θυμᾶται.
 Π.— Ἦθες κανεῖς ἀγωνιστῆς;

Φ.— Κ' ἔν ἴθιλε θὰ κοίμαται.
 Π.— Κ' ἢ ὁ μᾶμος Λούρος εἰν' ἐδῶ, κ' ἢ Λούρος ὁ σπεταζέσιος.
 Φ.— Κ' ἢ ὁ Κούλης παρευρίσκαται... νομίζω πῶς τὸν ἔβρασε.
 Π.— Κ' ἢ ὁ Κανόκρης ὁ Λουκάς, ὁ Πατριῶν ἰππότης.
 Φ.— Κ' ἢ ὁ Κόνσολας ὁ χορευτὴς καὶ φωτογράφος πρώτης.
 Π.— Ἐφέτος, Φαουλῆ, θὰ πῆρ' ὀστην Παναγὰ τῆς ἴνου.
 Φ.— Νὰ κ' ἢ Βαλέτας, Περικίλη, κ' ἢ Παπακωνσταντίνου.
 Π.— Βρῆ τί μου λέει... ποῦ δάδολο τοῦς ἔστρωσε, βλάκα;
 Φ.— Ἰδοὺ κ' ἢ πολυέλιος κ' ἢ ἄλλοι μόνον ὀστά φράκα.

Π.— Μὰ δὲν στρέφεις καὶ κυττάξῃς καὶ τοῦ Μέρλιντῆ Ζαῖρα,
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν κόρη;

Φ.— Τὰ μακάρι μου καὶ μιὰ λύρα.
 Π.— Κ' ἢ ὁ Γεννήσαρης ὁ Γράγιος, ὁ παρὼν ἐν τοῖς χοροῖς,
 εἶναι καὶ προδιδασκόμενος κ' ἔλα νὰ τὸν συγχωρῆς,
 κ' ἔν ἐσὺ τὸν εἶπες πέρου χορευτὴν τοῦ παρελθόντος
 πλὴν ἐκείνος ἴτω κ' εἶναι κ' ἔστα πάντα τοῦ παρόντος.
 Φ.— Κέποιος ἔβας μὲ κυττάζει... τοῦ γελᾶ καὶ μὴ γελᾶ.
 Π.— ἔβας δακτύλος δολιγῆ, Φαουλῆ, μὲ γαργαλᾶ.
 Φ.— Ἐρχεται κ' ἢ Γαργαλῆς ὁ τοῦ Παροβόκου.
 Π.— Ἡ μελέταις ὅπου κάνει δὲν πηγαίνουν τοῦ κοκοῦ.
 Φ.— Νάτος κ' ἢ Φλαμπούαρης,
 ποῦναι Κόντες ὀλος χάρης.
 Π.— Κάθε Κόντες καὶ Κοντέα
 ὀτὸ σουπὲ πηγαίνει μέσας.

Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία ὀτὸ χορὸ φεγγολοῖται
 καὶ νομίζω μὲ τὸν Κόντε πῶς χορεύει, Φαουλῆ.

Φ.— Πρῶτὴ μὲς ὀτὰς Πριγκίπισσας ἔνα λαμπρὸν μαγνήτη
 τῆς καρδιάς τραβᾶ τὸν κόσμο... λὲν πῶς εἶναι κ' ἀπὸ
 Π.— Εἶδες καὶ τοῦ Νικολάου τὴν ὄραϊα τὴν Ἑλένη; [σπῆτ].
 Φ.— Δὲν τὴν εἶδα μὲ τῆς ἑλλας... θάνατι κρουολογημένη.
 Π.— Ἄς ὀμνήσωμαι κ' ἔμεις
 τὰς κυρίας τῆς τιμῆς,
 τοῦς κλειδοῦχοις Μισσαλάδες, τοῦς Ἀδύλαρχας τοῦς με-
 τὸν Βασιλόγλου, τὸν Πίσσα, τὸν Μηλιώτη καὶ τοῦς ἑλ-
 λους.

Φ.— Ἀκούω κάμποσις κοιλιαῖς νὰ κρυφογογγυρίζουν.
 Π.— Βλέπω τὰς Λεύην νὰ περῶνον καὶ νὰ στριφογυρίζουν,
 κ' εἶδος ἔζηλ' μούρηται κ' ἢ εἶδος ἀναγοῦλα,
 κ' ἔβηλα νάμαι, Φαουλῆ, καθὼς τὸν Καλλιγούλα
 νὰ πῆρω τοῦτους τοῦς βλαστῶς προγόνων Προμηθεῶν
 εἰς ἕνα ραχδαῖοτάτον κατακλυσμέν ἄθῆων.

Φ.— Κ' ἢ ἔφετος ἔπαμε πολλὰ γιὰ μάναις καὶ γιὰ κῆραις,
 δίκαιος μὲς τραγουθήσαμε καὶ ἔναϊς Μανταφίραϊς,
 καὶ τῶρα πῆμε ὀτὸ Σουπέ... φέρτε συμπαῖρα ντόπια
 νὰ πῆρωμε καὶ νὰ σκούσωμε: βράτε φωτῆ ὀτὰ τόση.
 Ἐδοῖ, παιδιὰ, κ' ἢ οἱ Στόλοι μας καὶ τὰ Στρατιωτικὰ μάς,
 μακάρι μόνον Στρατιῶν τοῦς βλεποῖμας μῆροστὰ μάς.
 Φέρτε μοι αἰσοπύρρουν... χίλιαις φοραῖς εἶδα...
 εἶθε καλὰτὶ νὰ γειῆ κάθε Ρωμιοὺ καλλιῶς,
 νὰ βγαῖνον δάφναις ὀτὸ Δαφνὶ καὶ σὲ χορῶν παρκέτα,
 δάφναις ἰχωραῖς, δάφναις ἔρακις σάντὰ παληκωροῦκατα.
 Κάθε χαρτὶ γιὰ τοῦς Ρωμιοῦς νὰ βγαῖναι πάντα ὀσὸ
 κ' ἐστρωμὴς νὰ τοῦς ἴδωμε τῶν κρεβατιῶν ὀπλίτας,
 κ' ἔν περιεσφῆ ὀτὸ Σουπέ κανένα σαλτισαῖτο
 μὴ ἴσμενοῖτε, βρῆ παιδιὰ, καὶ τοῦς Ἀγγαλιεῖτας.

Π.— Ἐδῶ ποῦ τραγουθήσαμε πᾶτο νὰ μὴ ροχίη...
 Φ.— Κ' ἢ ὁ καικοῦρης τοῦ σπιτιοῦ νὰ μὲς καταλατῆ.

Μαλ' ἀπορῶσους, ἀπορῶσους,
 μ' ἄλλους λέγουσιν ἀπύλλους.
 Λαμπρὸν Ἡμερολόγιον Σωτηρίας Ποιημέτου
 καλοσησιαῖς ἀληθῆς σπικαῖς κ' ἐξῆρετο.
 Τὶ θαυμαστὸν ἐκείνου τοῦ Σάκου τοῦ Κωστή
 καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Σάκος θαυμασιὸς ἐστὶ.